

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. rugsėjo 14 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 8 straipsnio 4 dalis, 53 straipsnio 1 dalies c punktas ir 2 dalies d punktas – Europos Sąjungos žodinis prekių ženklas PORT CHARLOTTE – Prašymas pripažinti šio prekių ženklo registraciją negaliojančia – Ankstesnėms kilmės vietos nuorodoms „Porto“ ir „Port“ pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 ir nacionalinę teisę suteikiama apsauga – Išsamus šioms kilmės vietos nuorodoms suteikiamos apsaugos pobūdis – Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 (EB) 118m straipsnis – Saugomos kilmės vietos nuorodos „naudojimo“ ir „įvaizdžio atkūrimo“ sąvokos“

Byloje C-56/16 P

dėl 2016 m. sausio 29 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama E. Zaera Cuadrado ir O. Mondéjar Ortuño,

apeliantė,

palaikoma

Europos Komisijos, atstovaujamos B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda ir T. Scharf,

įstojusios į apeliacinę bylą šalies,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP, įsteigtam Pezo de Regva (Portugalija), atstovaujamam *advogado* P. Sousa e Silva,

ieškovui pirmojoje instancijoje,

palaikomam

Portugalijos Respublikos, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ir A. Alves,

įstojusios į apeliacinę bylą šalies,

Bruichladdich Distillery Co. Ltd, įsteigtos Argaile (Jungtinė Karalystė), atstovaujamos advokatės S. Havard Duclos,

įstojusios į bylą šalies pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Prechal (pranešėja), A. Rosas, C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. kovo 2 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2017 m. gegužės 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) prašo panaikinti 2015 m. lapkričio 18 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto / VRDT – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE)* (T-659/14, EU:T:2015:863, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Bendrasis Teismas panaikino 2014 m. liepos 8 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklai ir dizainas) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 946/2013-4) dėl registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros tarp *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP* ir *Bruichladdich Distillery Co. Ltd* (toliau – ginčijamas sprendimas).
- 2 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (toliau – IVDP) prašo iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 207/2009

- 3 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 8 straipsnio 4 dalyje nustatyta:

„Neregistruoto prekių ženklo arba kito prekyboje naudojamo didesnę negu vietinę reikšmę turinčio žymens savininkui užprotstavus, pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, kai ir jeigu pagal to žymens naudojimą reglamentuojančius [Europos Sąjungos] ir valstybės narės teisės aktus:

- a) teisės į tą žymenį buvo įgytos iki paraiškos įregistruoti ES prekių ženklą padavimo dienos arba iki prašymo suteikti prioritetą paraiškai įregistruoti ES prekių ženklą pateikimo dienos;
- b) tas žymuo jo savininkui suteikia teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.“

- 4 Šio reglamento 53 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodoma:

„1. Padavus prašymą Tarnybai arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje, [Europos Sąjungos] prekių ženklo įregistravimas paskelbiamas negaliojančiu:

<...>

c) jeigu yra 8 straipsnio 4 dalyje nurodytos ankstesnės teisės ir tenkinamos toje dalyje keliamos sąlygos.

2. [Europos Sąjungos] prekių ženklas taip pat gali būti paskelbiamas negaliojančiu padavus prašymą Tarnybai arba priešiškinį teisių pažeidimo byloje, jeigu tokio prekių ženklo naudojimas gali būti uždraustas vadovaujantis bet kokiomis ankstesnėmis teisėmis, vadovaujantis apsaugą reglamentuojančiais [Europos] Sąjungos arba nacionaliniais teisės aktais; prie tokių teisių priskiriamos:

<...>

d) pramoninės nuosavybės teisė.“

Reglamentas (EB) Nr. 479/2008

5 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo, iš dalies keičiančio reglamentus (EB) Nr. 1493/1999, (EB) Nr. 1782/2003, (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 3/2008 ir panaikinančio reglamentus (EEB) Nr. 2392/86 bei (EB) Nr. 1493/1999 (OL L 148, 2008, p. 1), 27, 28 ir 36 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(27) Bendrijoje rūšinių vynu sąvoka yra pagrįsta, *inter alia*, specifinėmis savybėmis, priskiriamomis vyno geografinėi kilmei. Apie tokius vynus vartotojas informuojamas pateikiant saugomas kilmės vietos nuorodas ir geografines nuorodas, nors šiuo požiūriu dabartinė sistema nėra visiškai išplėta. Kad būtų galima parengti skaidrią ir išsamesnę sistemą teiginiui apie atitinkamų produktų kokybę pagrįsti, reikėtų nustatyti tvarką, pagal kurią paraiškos suteikti kilmės vietos nuorodą arba geografinę nuorodą būtų nagrinėjamos pagal požiūrį, atitinkantį Bendrijos horizontaliąją kokybės politiką, taikytiną maisto produktams, išskyrus vyną ir spiritinius gėrimus, nurodytiems 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos [(OL L 93, 2006, p. 12)].

(28) Siekiant išsaugoti specifines vynu, kuriems suteikta kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda, kokybės savybes, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama šiuo požiūriu taikyti griežtesnes taisykles.

<...>

(36) Siekiant teisinio tikrumo, naujos nagrinėjimo tvarkos reikėtų netaikyti Bendrijoje jau esančioms kilmės vietos nuorodoms ir geografinėms nuorodoms. Tačiau atitinkamos valstybės narės turėtų Komisijai pateikti pagrindinę informaciją ir aktus, kuriais remiantis tos nuorodos buvo pripažintos nacionaliniu lygiu, o to nepadarius, kilmės vietos nuorodų arba geografinių nuorodų apsauga turėtų būti panaikinta. Siekiant teisinio tikrumo, jau galiojančių kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų panaikinimų taikymo sritis turėtų būti apribota.“

Reglamentas Nr. 1234/2007

6 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras BRO reglamentas) (OL L 299, 2007, p. 1), iš dalies pakeistas 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu Nr. 491/2009 (OL L 154, 2009, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1234/2007), atsižvelgiant į bylos faktinių aplinkybių datą, yra taikytinas šiai bylai. Pastaruoju reglamentu nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d. panaikintas Reglamentas Nr. 479/2008.

7 Reglamento Nr. 491/2009 3 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Tuo metu, kai buvo vykdomos derybos dėl [Reglamento Nr. 1234/2007] ir vykdoma jo priėmimo procedūra, Taryba taip pat pradėjo derėtis dėl vyno sektoriaus politikos reformos, kurios struktūra buvo sukurta priėmus Tarybos reglamentą [Nr. 479/2008]. Kaip nurodyta [Reglamente Nr. 1234/2007], nuo pat pradžių į [Reglamentą Nr. 1234/2007] buvo įtrauktos tik tos vyno sektoriaus nuostatos, kurioms netaikytinos jokios politikos reformos. Tos pagrindinės nuostatos, kurioms taikyti politikos pakeitimai, turėtų būti įtrauktos į [Reglamentą Nr. 1234/2007], kai jos bus priimtose. Kadangi tos pagrindinės nuostatos jau priimtose, vyno sektorius dabar jau visas turėtų būti įtrauktas į [Reglamentą Nr. 1234/2007], įtraukiant į jį Reglamentu [Nr. 479/2008] priimtus politinius sprendimus.“

8 Reglamento Nr. 1234/2007 118b straipsnio „Sąvokų apibrėžimai“ 1 dalyje numatyta:

„Šiame poskirsnyje naudojamos šios apibrėžtys:

- a) „kilmės vietos nuoroda“ – regiono, konkrečios vietovės arba, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinti 118a straipsnio 1 dalyje nurodytą produktą, atitinkantį šiuos reikalavimus:
 - i) jo kokybę ir savybes iš esmės arba išimtinai lėmė tam tikra geografinė aplinka su jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais;
 - ii) vynuogės, iš kurių pagaminti tokie produktai, yra užaugintos tik toje geografinėje vietovėje;
 - iii) jis gaminamas toje geografinėje vietovėje ir
 - iv) jis pagamintas iš *Vitis vinifera* vynmedžių veislės vynuogių;
- b) „geografinė nuoroda“ – nuoroda į regioną, konkrečią vietą arba, išimtiniais atvejais, į šalį, naudojama apibūdinant 118a straipsnio 1 dalyje nurodytą produktą, kuris atitinka šiuos reikalavimus:
 - i) jo specifinė kokybė, reputacija ar kitos savybės yra susijusios su ta geografine kilme;
 - ii) mažiausiai 85 % produkto gamybai naudojamų vynuogių yra tik iš tokios geografinės vietovės;
 - iii) jis gaminamas toje geografinėje vietovėje ir
 - iv) jis pagamintas iš *Vitis vinifera* veislei priklausančių rūšių arba iš rūšių, išvestų sukryžminant *Vitis vinifera* rūšis su kitomis *Vitis* genties rūšimis, vynmedžių.“

9 Šio reglamento 118f straipsnio „Preliminari nacionalinė procedūra“ 1, 6 ir 7 dalyse nustatyta:

„1. Bendrijoje pagamintų vynu pavadinimuose naudojamų kilmės vietos nuorodų arba geografinių nuorodų apsaugos pagal 118b straipsnį paraiškoms taikoma šiame straipsnyje nurodyta preliminari nacionalinė procedūra.

<...>

6. Iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. valstybės narės priima šio straipsnio nuostatas įgyvendinančius įstatymus arba kitus teisės aktus.

7. Jeigu valstybėje narėje nėra nacionalinių teisės aktų, susijusių su kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų saugojimu, pavadinimo apsaugą nacionaliniu lygmeniu nuo paraiškos pateikimo Komisijai dienos ji gali suteikti tik laikinai pagal šiame poskirsnyje nustatytas sąlygas. Tokia pereinamojo laikotarpio nacionalinė apsauga baigiasi sprendimo dėl pavadinimo įregistravimo ar atsisakymo [ji] įregistruoti pagal šį poskirsnį priėmimo dieną.“

10 Šio reglamento 118i straipsnyje nurodyta:

„Komisija, remdamasi turima informacija, <...> nusprendžia saugoti kilmės vietos nuorodą arba geografinę nuorodą, atitinkančią šiame poskirsnyje nurodytus reikalavimus ir Bendrijos teisės bendruosius reikalavimus, arba atmesti paraišką, jei minėtų reikalavimų nėra laikomasi.“

11 Reglamento Nr. 1234/2007 118l straipsnio „Santykis su prekės ženklais“ 1 dalyje numatyta:

„Jei kilmės vietos ar geografinė nuoroda saugoma pagal šį reglamentą, prekės ženklo, atitinkančio vieną iš 118m straipsnio 2 dalyje nurodytų situacijų ir susijusio su vienai iš XIb priede nurodytų kategorijų priklausančiu produktu, registruoti negalima, jei prekės ženklo registravimo paraiška yra pateikta po kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos saugojimo paraiškos pateikimo Komisijai dienos ir tokia kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda pradėta saugoti.“

Prekės ženklų, kurie buvo įregistruoti pažeidžiant pirmą pastraipą, galiojimas panaikinamas.“

12 Šio reglamento 118m straipsnyje „Saugojimas“ nurodyta:

„1. Vyną parduodantis ūkio subjektas gali naudoti saugomą kilmės vietos ar saugomą geografinę nuorodą, jei toks vynas buvo pagamintas laikantis atitinkamos produkto specifikacijos.“

2. Saugomos kilmės vietos nuorodos ar saugomos geografinės nuorodos ir vynai, kuriems pavadinti naudojami tokie saugomi pavadinimai laikantis produkto specifikacijos, saugomi užtikrinant, kad:

- a) saugomas pavadinimas nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nebūtų naudojamas komerciškai:
 - i) panašioms produktams, kurie neatitinka produkto su saugomu pavadinimu specifikacijos, pavadinti arba
 - ii) jeigu taip naudojant išnaudojama kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos reputacija;
- b) būtų išvengta netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio atkūrimo, net jeigu yra nurodoma tikroji produkto ar paslaugos kilmė arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas arba prie jo įrašomi tokie žodžiai, kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagamintas“, „imitacija“, „skonis“, „panašus“ ar kiti panašūs žodžiai;
- c) ant vidinės ar išorinės pakuotės, reklaminėje medžiagoje arba su atitinkamu vyno produktu susijusiuose dokumentuose nebūtų pateikiama kokia nors kita melaginga ar klaidinanti nuoroda į produkto kilmės vietą, kilmę, pobūdį ar esmines produkto ypatybes ir kad produktai nebūtų pakuojami į tokią tarą, kuri gali sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę;
- d) nebūtų taikoma jokia kita praktika, dėl kurios vartotojai galėtų susidaryti klaidingą nuomonę apie tikrąją produkto kilmę.

3. Saugomos kilmės vietos ar saugomos geografinės nuorodos negali tapti bendriniais pavadinimais Bendrijoje, kaip tai nurodyta 118k straipsnio 1 dalyje.

<...>“

13 Šio reglamento 118n straipsnyje „Registras“ nustatyta:

„Komisija sudaro ir tvarko su vynu susijusių saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų elektroninį registrą, kuris yra prieinamas viešai.“

14 Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnis „Šiuo metu saugomi vynu pavadinimai“ suformuluotas taip:

„1. Pagal [1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 26 t., p. 25)] 51 ir 54 straipsnių ir 2002 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 753/2002, nustatančio tam tikras Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 nuostatų dėl kai kurių vyno sektoriaus produktų aprašymo, pavadinimo, pateikimo ir apsaugos taikymo taisykles [(OL L 118, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 35 t., p. 455)], 28 straipsnio nuostatas saugomi vynu pavadinimai yra automatiškai saugomi ir šio reglamento nuostatomis. Komisija tokius pavadinimus išvardija šio reglamento 118n straipsnyje numatyta registre.

2. Valstybės narės Komisijai perduoda su 1 dalyje nurodytais esamais saugomų vynu pavadinimais susijusius:

a) <...> technines bylas;

b) valstybių narių sprendimus dėl patvirtinimo.

3. 1 dalyje nurodytų vynu pavadinimų, apie kuriuos 2 dalyje nurodyta informacija nepateikiama iki 2011 m. gruodžio 31 d., saugojimas pagal šį reglamentą panaikinamas. Komisija imasi atitinkamų oficialių veiksmų tokiems pavadinimams pašalinti iš 118n straipsnyje numatyto registro.

4. 118r straipsnis netaikomas 1 dalyje nurodytiems esamiems saugomiems vynu pavadinimams.

Komisija savo iniciatyva ir pagal 195 straipsnio 4 dalyje nurodytą procedūrą gali nuspręsti iki 2014 m. gruodžio 31 d. panaikinti 1 dalyje nurodytų esančių saugomų vynu pavadinimų saugojimą, jei jie neatitinka 118b straipsnyje nustatytų sąlygų <...>“

15 Šio reglamento 120d straipsnyje „Valstybių narių nustatytos griežtesnės taisyklės“ nurodyta:

„Valstybės narės gali apriboti arba uždrausti naudoti tam tikrus pagal Bendrijos teisę patvirtintus vynininkystės metodus ir numatyti griežtesnius apribojimus jų teritorijoje gaminamiems vynams, siekdamas geriau išlaikyti esmines vynu, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, ir putojančių vynu bei likerinių vynu savybes.

Valstybės narės apie tokius draudimus ir apribojimus praneša Komisijai, kuri apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.“

16 2009 m. rugpjūčio 1 d., kaip numatyta Reglamento Nr. 1234/2007 118n straipsnyje, duomenų bazė *E-Bacchus* pakeitė konkrečiuose regionuose pagamintų rūšinių vynu (RVPKR) sąrašų paskelbimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kaip numatyta Reglamente Nr. 1493/1999 54 straipsnio 5 dalyje. Šioje duomenų bazėje pateikiamos iš valstybių narių kilusių vynu saugomos kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos, kaip numatyta Reglamente Nr. 1234/2007, taip pat vynu, kurių kilmės šalis yra trečioji šalis, kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos, saugomos pagal Europos Sąjungos ir šios trečiosios šalies pasirašytus dvišalius susitarimus.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

17 Skundžiamo sprendimo 1–15 punktuose pateikta tokia pagrindinės bylos aplinkybių santrauka:

„1 2006 m. spalio 27 d. [*Bruichladdich Distillery Co. Ltd* (toliau – *Bruichladdich*)], remdamasi Reglamentu [Nr. 207/2009], pateikė [EUIPO] paraišką įregistruoti [Europos Sąjungos] prekių ženklą.

- 2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo PORT CHARLOTTE (toliau – ginčijamas prekių ženklas).
- 3 Prekės, dėl kurių buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 33 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Alkoholiniai gėrimai“.
- 4 Ginčijamas prekių ženklas įregistruotas 2007 m. spalio 18 d. (registracijos Nr. 5 421 474) ir apie tai buvo paskelbta 2007 m. spalio 29 d. Bendrijos prekių ženklų biuletenyje Nr. 60/2007.
- 5 2011 m. balandžio 7 d. ieškovė [IVDP] pateikė [EUIPO] prašymą pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia pagal Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punktą, siejamą su 8 straipsnio 4 dalimi, pagal 53 straipsnio 2 dalies d punktą ir 52 straipsnio 1 dalies a punktą, siejamą su 7 straipsnio 1 dalies c ir g punktais, kiek minėtų prekių ženklų žymimos šio sprendimo 3 punkte nurodytos prekės.
- 6 Atsakydama į prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia, [Bruichladdich] apribojo prekių, kurioms ginčijamas prekių ženklas buvo įregistruotas, sąrašą iki prekių, atitinkančių šį aprašymą: „Viskis“.
- 7 Grįsdama savo prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia, [IVDP] rėmėsi kilmės vietos nuorodomis „[P]orto“ ir „[P]ort“, kurios <...> saugomos visose valstybėse narėse pagal kelias Portugalijos teisės nuostatas ir pagal Reglamento Nr. [1234/2007] 118m straipsnio 2 dalį <...>
- 8 2013 m. balandžio 30 d. sprendimu Anuliavimo skyrius atmetė prašymą registraciją pripažinti negaliojančia.
- 9 2013 m. gegužės 22 d. [IVDP], remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė [EUIPO] apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.
- 10 [Ginčijamu sprendimu] [EUIPO] ketvirtoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė.
- 11 Pirmiausia Apeliacinė taryba atmetė pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, pažeidimu, iš esmės dėl to, kad, pirma, kilmės vietos nuorodų apsauga vynui reglamentuojama išimtinai Reglamentu Nr. [1234/2007], todėl priklauso išimtinai Europos Sąjungos kompetencijai. <...>
- 12 Be to, šios geografinės nuorodos saugomos tik vynui, taigi produktui, kuris nėra nei tapatus, nei panašus į „viskiu“ vadinamą prekę, t. y. į spiritinį gėrimą, kurio vaizdas ir alkoholio kiekis yra kitokie ir kuris neatitinka vynui taikomų specifikacijų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. [1234/2007] 118m straipsnio 2 dalies a punkto i papunktį. Kiek ieškovė rėmėsi minėtų kilmės vietos nuorodų reputacija pagal to paties reglamento 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį, Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamame prekių ženkle „nenaudojamos“ geografinės nuorodos „porto“ arba „port“ ir „neatkuriamas jų įvaizdis“, todėl nebūtina tikrinti, ar jos turi gerą vardą. <...> Portugalijos vartotojas žino, kad „iš tiesų geografinė nuoroda yra „Oporto“ arba „Porto“ ir kad „Port“ yra paprasčiausias trumpinys, naudojamas ant vyno butelių etikėčių, kai žymimas šios geografinės nuorodos saugomas vinas“ (ginčijamo sprendimo 19–26 punktai).
- 13 Šiuo klausimu Apeliacinė taryba atmetė [IVDP] argumentą, kad apsauga pagal Reglamento Nr. [1234/2007] 118m straipsnio 2 dalį turi apimti bet koki žymenį, „kuriame yra“ žodis „port“. Be to, nėra „atkuriamas“ Porto vyno „įvaizdis“, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 118m straipsnio 2 dalies b punktą, nes viskis yra kitoks produktas, ir nė vienas ginčijamo prekių ženklo elementas neapima potencialiai melagingos arba klaidinančios nuorodos. Todėl,

Apeliacinės tarybos nuomone, apeliacija negali būti patenkinta remiantis Sąjungos teisės nuostatomis, pagal kurias saugomos vynui skirtos geografinės nuorodos, ir nereikia vertinti, ar ginčijamas prekių ženklas turi gerą vardą, ar ne (ginčijamo sprendimo 27–29 punktai).

- 14 Antra, Apeliacinė taryba atmetė su Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 2 dalies d punkto pažeidimu susijusį pagrindą, grindžiamą tariamomis kilmės vietos nuorodomis „[P]orto“ ir „[P]ort“, 1983 m. kovo 18 d. pagal Lisabonos susitarimą įregistruotomis Pasaulio intelektinės nuosavybės organizacijoje (PINO) numeriu 682. <...>
- 15 Trečia, Apeliacinė taryba atmetė pagrindus, susijusius su Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies a punkto, siejamo su to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies c ir g punktais, pažeidimu. <...>“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 18 2014 m. rugsėjo 15 d. IVDP pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 19 Grįsdama savo ieškinį IVDP rėmėsi šešiais pagrindais – vienu faktiniu pagrindu ir penkiais teisiniais pagrindais.
- 20 Nagrinėjant šį apeliacinį skundą yra svarbus trečiasis pagrindas, susijęs su tuo, kad Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad vynų kilmės vietos nuorodų apsauga reglamentuojama tik Reglamentu Nr. 1234/2007 ir kartu nereglamentuojama nacionalinėje teisėje, ketvirtojo pagrindo pirma dalis, susijusi su Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su šio reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, pažeidimu, nes Apeliacinė taryba netaikė reikšmingų Portugalijos teisės normų, ir ketvirtojo pagrindo antra dalis, susijusi su Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad ginčijamo prekių ženklo registracija ar naudojimas nereikia kilmės vietos nuorodos „Porto“ ar „Port“ naudojimo ar įvaizdžio atkūrimo, todėl nereikėjo tikrinti šio prekių ženklo gero vardo.
- 21 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas pritarė trečiajam pagrindui ir ketvirtojo pagrindo pirmai daliai tiek, kiek jais Apeliacinė taryba buvo iš esmės kaltinama reikšmingų Portugalijos teisės normų netaikymu kilmės vietos nuorodų „Porto“ arba „Port“ apsaugos srityje, ir atmetė kitus pagrindus.
- 22 Todėl Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 23 2016 m. sausio 22 d. EUIPO padavė šį apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo. 2016 m. gegužės 27 d. atskiru dokumentu IVDP padavė priešpriešinį apeliacinį skundą dėl to paties sprendimo.
- 24 2016 m. liepos 7 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Portugalijos Respublikai leista įstoti į bylą palaikyti IVDP reikalavimų.
- 25 2016 m. rugpjūčio 12 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Europos Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti EUIPO reikalavimų žodinėje proceso dalyje.
- 26 Savo apeliaciniu skundu EUIPO Teisingumo Teismo prašo:
 - patenkinti visą apeliacinį skundą,

- panaikinti skundžiamą sprendimą ir
 - priteisti iš IVDP bylinėjimosi išlaidas, kurias patyrė EUIPO.
- 27 IVDP Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti visą apeliacinį skundą,
 - patvirtinti skundžiamą sprendimą ir
 - priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, kurias IVDP patyrė per procedūrą EUIPO, Apeliacinėje taryboje, Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.
- 28 *Bruichladdich* prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš IVDP šiame procese patirtas išlaidas.
- 29 Portugalijos Respublika prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.
- 30 Priešpriešiniame apeliaciniame skunde IVDP Teisingumo Teismo prašo:
- patenkinti visą priešpriešinį apeliacinį skundą,
 - iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą ir
 - priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, kurias IVDP patyrė kaip priešpriešinį apeliacinį skundą pateikusi šalis.
- 31 EUIPO Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą,
 - patenkinti EUIPO apeliacinį skundą,
 - priteisti iš IVDP bylinėjimosi išlaidas, kurias EUIPO patyrė dėl priešpriešinio apeliacinio skundo.
- 32 *Bruichladdich* prašo Teisingumo Teismo atmesti visą priešpriešinį apeliacinį skundą ir priteisti iš IVDP šiame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl pagrindinio ir priešpriešinio apeliacinio skundo

Šalių argumentai

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo

- 33 Apeliaciniam skundui pagrįsti EUIPO nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su šio reglamento 8 straipsnio 4 dalimi ir 53 straipsnio 2 dalies d punktu, pažeidimu.
- 34 Pateikdama šį pagrindą, EUIPO nurodo, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 41 punkte pagrįstai nusprendė, kad, „kalbant apie Reglamento Nr. [1234/2007] taikymo sritį, [šio reglamento] 118m straipsnio 1 ir 2 dalimis vienodai ir išimtinai reglamentuojamas tiek leidimas, tiek apribojimai ar

- net draudimas naudoti prekyboje Sąjungos teisės saugomas kilmės vietos nuorodas“. EUIPO teigimu, Bendrasis Teismas vis dėlto padarė teisės klaidą, minėto sprendimo 44 punkte konstatuodamas, kad šioms kilmės nuorodoms vis dėlto gali būti taikoma papildoma apsauga, suteikiama pagal nacionalinės teisės aktus, kurie gali būti grindžiami Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalimi.
- 35 Taip nusprendamas, Bendrasis Teismas pažeidė principus, įtvirtintus SESV, kurioje numatyta, kad valstybės narės savo kompetenciją įgyvendina su sąlyga, kad Sąjunga neįgyvendino savo kompetencijos, ir Teisingumo Teismo jurisprudencijoje. Iš tiesų Reglamento Nr. 510/2006 savybės ir tikslai, kuriais Teisingumo Teismas rėmėsi 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendime *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521), konstatuodamas, kad šiame reglamente numatyta apsaugos sistema yra išsami, yra analogiški reglamentų Nr. 1234/2007 ir 479/2008 savybėms ir tikslams. Be to, esminės šių reglamentų nuostatos iš esmės sutampa.
- 36 EUIPO taip pat nurodo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas kilmės vietos nuorodų, patenkančių į reglamentų Nr. 1234/2007 ir 479/2008 taikymo sritį, apsaugos sistemą vynu sektoriuje nustatė tik Sąjungos teisės lygmeniu. Vienintelė išimtis yra susijusi su valstybėse narėse esamų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų pereinamojo laikotarpio apsaugos sistema.
- 37 EUIPO teigimu, nors Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 38 punkte aiškiai pripažino, kad 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendime *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521) įtvirtinti principai taikomi pagal analogiją, iš to, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė minėto sprendimo 44 punkte, reikia daryti išvadą, jog dėl Reglamente Nr. 1234/2007 numatytos apsaugos sistemos išsamaus pobūdžio neleidžiama suteikti papildomos apsaugos, kuria būtų papildoma arba pakeičiama pagal minėtą reglamentą suteikiama apsauga.
- 38 IVDP teigimu, iš skundžiamo sprendimo 38 ir 41 punktų aiškiai matyti, kad Reglamentu Nr. 1234/2007 saugomoms kilmės vietos nuorodoms ir geografinėms nuorodoms suteikiama apsauga reglamentuojama išimtinai šiuo reglamentu. Tačiau iš skundžiamo sprendimo negalima daryti išvados, kad šiuo reglamentu nustatyta apsaugos sistema yra išsami ir neleidžia taikyti arba nustatyti jokios kitos apsaugos sistemos.
- 39 Taigi pagal Reglamentą Nr. 1234/2007 suteikiama apsauga nėra nesuderinama nei su Reglamentu Nr. 207/2009 suteikiamos apsaugos, visų pirma apsaugos, kylančios iš šio reglamento 53 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su šio reglamento 53 straipsnio 2 dalies d punktu, apimtimi, nei su šios apsaugos pobūdžiu.
- 40 Kaip teigia IVDP, Bendrasis Teismas, nepadarydamas savo vertinime teisės klaidos ir nepateikdamas prieštaringų motyvų, galėjo nuspręsti, kad Reglamentu Nr. 1234/2007 vynu kilmės vietos nuorodoms suteikiama apsauga yra išimtinė ir gali būti papildyta ankstesnėms teisėms pagal nacionalinę teisę suteikiama apsauga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalį, nes šių taisyklių taikymo sritis skiriasi ir yra savarankiška.
- 41 IVDP taip pat ginčija EUIPO nurodomą tariamą Reglamento Nr. 510/2006 ir Reglamento Nr. 1234/2007 lygiagretškumą, taigi ir principų, kuriuos 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendime *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521) Teisingumo Teismas įtvirtino maisto produktų kilmės vietos nuorodoms, taikymą vynu kilmės vietos nuorodoms.
- 42 IVDP primena, kad nors iš 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521) 114 punkto matyti, kad 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 1992, L 208, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4) ir Reglamento Nr. 510/2006 tikslas – numatyti vienodą ir išsamią apsaugos sistemą, vis dėlto šis išimtinumas nedraudžia taikyti geografinių nuorodų apsaugos sistemos, nepatenkančios į šių reglamentų taikymo sritį.

- 43 IVDP teigimu, jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų ketinęs nustatyti išsamią ir išimtinę apsaugos sistemą, tai būtų aiškiai matyti iš šią sistemą įtvirtinančių nuostatų formuluotės. Šiuo klausimu yra svarbios Reglamento Nr. 510/2006 6 konstatuojamosios dalies arba 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 16 t., p. 390) 92 straipsnio 1 dalies formuluotės.
- 44 IVDP taip pat pažymi, jog Reglamento Nr. 479/2008 28 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad, siekiant išsaugoti specifines vynu, kuriems suteikta kilmės vietos arba geografinė nuoroda, kokybės savybes, „valstybėms narėms reikia suteikti laisvę šiuo požiūriu taikyti griežtesnes taisykles“.
- 45 *Bruichladdich* teigimu, kaip Bendrasis Teismas pripažino skundžiamo sprendimo 38 punkte, suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl Reglamento Nr. 510/2006 dėl maisto produktų kilmės vietos nuorodų išimtinio pobūdžio *mutatis mutandis* taikoma Reglamentui Nr. 1234/2007, kiek tai susiję su vynu kilmės vietos nuorodomis. Iš tiesų šiuose reglamentuose yra panašių nuostatų, be kita ko, susijusių su registracijos procedūra ar apsaugos apimtimi.
- 46 Bet kokia valstybių narių galimybė suteikti specifinę apsaugą pagal kitas taisykles turi būti grindžiama aiškiais taisyklėmis. *Bruichladdich* nurodo, kad šiuo metu valstybės narės neturi teisės suteikti laikinos nacionalinės apsaugos kilmės vietos nuorodai, kol nėra priimtas Komisijos sprendimas dėl prašymo įregistruoti ją Sąjungos lygmeniu.
- 47 Be to, Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies negalima laikyti „aiškia leidžiančia nukrypti nuostata“, nes joje pateikiamos bendrosios nuostatos ir numatyti tik nacionalinės teisės aktai, „reglamentuojantys“ ankstesnį žymenį, kuriuo remiamasi.
- 48 Tačiau Portugalijos Respublika teigia, kad reikia atmesti aiškinimą, pagal kurį vynu kilmės vietos nuorodų apsauga yra išsami ir valstybių narių nacionalinės teisės lygmeniu neleidžiama papildoma apsauga.
- 49 Galiausiai per posėdį Teisingumo Teisme Komisija teigė, kad Reglamente Nr. 1234/2007 numatyta kilmės vietos nuorodų apsaugos vynu sektoriuje sistema yra išsamaus pobūdžio, tad jokia šių nuorodų apsauga valstybių narių nacionalinėje teisėje negalima.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

- 50 Priešpriešiniam apeliaciniam skundai pagrįsti IVDP pateikia tris pagrindus.
- 51 Priešpriešinio apeliacinio skundo pirmuoju pagrindu, siekdama ginčyti skundžiamo sprendimo 38 ir 41 punktus, IVDP nurodo, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 1 ir 2 dalimis vienodai ir išimtinai reglamentuojamas tiek leidimas, tiek apribojimai ar net draudimas naudoti prekyboje Sąjungos teisės saugomas kilmės vietos nuorodas ir geografines nuorodas. IVDP teigimu, taip nėra, nes šiuo klausimu nustatyta Reglamento Nr. 510/2006 ir Reglamento Nr. 1234/2007 analogija neturi pagrindo.
- 52 Šiuo tikslu IVDP remiasi argumentais, kuriuos ji pateikė dėl EUIPO pagrindinio apeliacinio skundo ir pagal kuriuos vynu kilmės vietos nuorodų apsauga reglamentuojama ne vien Reglamentu Nr. 1234/2007, – jai taikoma ir nacionalinė teisė. Siekdama pagrįsti šiuos argumentus, ji nurodo, kad 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521) 114 punkte įtvirtinti principai dėl Reglamento Nr. 510/2006 numatytos apsaugos sistemos taikymo srities negali būti taikomi Reglamente Nr. 1234/2007 numatyta apsaugos sistemai, atsižvelgiant į tai, kad labai skiriasi šių abiejų reglamentų tikslai ir savybės.

- 53 Priešpriešinio apeliacinio skundo antruoju pagrindu IVDP kaltina Bendrąją Teismą, kad šis skundžiamo sprendimo 68–73 punktuose klaidingai atmetė jos ieškinio ketvirtojo pagrindo antroje dalyje pateiktą kaltinimą, susijusį su Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio pažeidimu, motyvuodamas tuo, kad ginčijamame prekių ženkle nenaudojama IVDP priklausanti saugoma kilmės vietos nuoroda „Porto“ ar „Port“ ir neatkuriamas jos įvaizdis, todėl nereikia tikrinti šios nuorodos gero vardo.
- 54 IVDP teigimu, Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai skundžiamo sprendimo 71 punkte konstatavo, kad pirmoji žodžio „port“ reikšmė daugeliu Europos kalbų, įskaitant anglų ir portugalų kalbas, yra uostas, t. y. vieta ant jūros ar upės kranto. Iš tiesų portugalų kalboje žodžio „port“ nėra, o uostui apibūdinti vartojamas žodis „porto“. Šioje kalboje žodis „port“ yra tik viena iš daugelio saugomos kilmės vietos nuorodos „Porto“ formų.
- 55 IVDP taip pat ginčija minėtame 71 punkte pateiktą Bendrojo Teismo vertinimą, pagal kurį atitinkama visuomenė žymenį PORT CHARLOTTE „supras kaip žymintį uostą, pavadintą asmenvardžiu Charlotte, ir tiesiogiai jo nesies su [kilmės vietos] nuoroda „[P]orto“ arba „[P]ort“ arba Porto vynu“.
- 56 Įtraukiant žodį „Port“ į ginčijamą prekių ženklą imituojama saugoma kilmės vietos nuoroda „Port“ arba atkuriamas jos įvaizdis, todėl, kaip šios kilmės vietos nuorodos savininkė, IVDP turi turėti galimybę būti saugoma nuo šio prekių ženklo naudojimo pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį.
- 57 Priešpriešinio apeliacinio skundo trečiuoju pagrindu IVDP kaltina Bendrąją Teismą skundžiamo sprendimo 74–77 punktuose atmetus jos ieškinio ketvirtojo pagrindo antroje dalyje pateiktą trečiąjį kaltinimą, nes jis nusprendė, kad ginčijamo prekių ženklo naudojimas nereškia kilmės vietos nuorodos „Porto“ arba „Port“ „netinkamo naudojimo, imitavimo ir įvaizdžio atkūrimo“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punktą.
- 58 Šiam trečiajam pagrindui pagrįsti IVDP remiasi argumentais, kuriuos ji pateikė kartu su antruoju priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindu, manydama, kad Bendrasis Teismas minėto sprendimo 75 punkte iš esmės rėmėsi tais pačiais motyvais, kurie pateikti to paties sprendimo 71 punkte, su kuriuo susijęs antrasis pagrindas.
- 59 Remdamasi tais pačiais argumentais, IVDP taip pat ginčija skundžiamo sprendimo 76 punkte pateiktą Bendrojo Teismo vertinimą, pagal kurį „dėl šio sprendimo 71 punkte nurodytų priežasčių, net jei žodis „port“ yra ginčijamo prekių ženklo dalis, vidutinis vartotojas, net darant prielaidą, kad jis portugalų kilmės ar moka portugalų kalbą, matydamas viskį, pažymėtą šiuo prekių ženklu, [šio prekių ženklo] nesies su Porto vynu, kuris saugomas nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos“.
- 60 Be to, skundžiamo sprendimo 76 punkte pateiktas Bendrojo Teismo vertinimas, pagal kurį šis vartotojas nesies ginčijamu prekių ženklu pažymėto viskio su minėta kilmės vietos nuoroda pažymėtu Porto vynu, nes labai skiriasi šių abiejų rūšių gėrimų charakteristikos, susijusios su ingredientais, stiprumu ir skoniu, yra klaidingas.
- 61 Bet kuriuo atveju, kaip IVDP jau nurodė Bendrajame Teisme, nors viskis ir Porto vynas yra akivaizdžiai skirtingi gėrimai, vis dėlto tai buvo panašūs produktai.
- 62 Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo EUIPO nurodo argumentus, kuriuos ji jau pateikė savo apeliaciniam skundui pagrįsti.
- 63 EUIPO teigimu, kadangi priešpriešinio apeliacinio skundo antrasis ir trečiasis pagrindai susiję tik su argumentais, susijusiais su bylos faktinių aplinkybių vertinimu, ir jais nekeliama jokie teisės klausimo, juos reikia pripažinti nepriimtinais.

- 64 Šiais pagrindais IVDP nesiekia įrodyti, kad Bendrasis Teismas klaidingai įvertino kriterijus, kurie yra teisiškai reikšmingi taikant Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnį, tačiau ginčija Bendrojo Teismo atliktą bylos faktinių aplinkybių vertinimą, visų pirma susijusį su klausimais, ar ginčijamas prekių ženklas atkuria kilmės vietos nuorodos „Port“ įvaizdį ir ar viskis ir Porto vynas yra panašūs produktai.
- 65 EUIPO pažymi, kad priešpriešinio apeliacinio skundo antruoju ir trečiuoju pagrindais IVDP nekaltina Bendrojo Teismo jokių faktinių aplinkybių iškraipymu.
- 66 Be to, ji teigia, kad Bendrasis Teismas taikė tinkamus teisinius kriterijus, nes pagal suformuotą jurisprudenciją sąvoka „įvaizdžio apie gaminį atkūrimas“ apima tokį atvejį, kai gaminiui pavadinti vartojamame termine yra saugomos nuorodos dalis, todėl vartotojas, susidūręs su gaminio pavadinimu, gali įsivaizduoti prekę, kuriai suteikta nuoroda (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 67 *Bruichladdich* tvirtina, kad priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti, nes iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su Reglamentu Nr. 510/2006, matyti, kad šiuo reglamentu nustatyta maisto produktų kilmės vietos nuorodų apsaugos sistema yra išsami. Todėl, jeigu produktas patenka į Sąjungos teisės aktų, kuriais reglamentuojamos geografinės nuorodos, taikymo sritį, bet kokia lygiagreti ar panaši nacionalinė apsauga nebetaikoma.
- 68 Tačiau, šios bendrovės nuomone, Sąjungos teisėje numatytos apsaugos sistemos išimtinumas nereiškia, kad nėra galima jokia nacionalinė geografinių nuorodų apsauga. Iš tiesų tokia nacionalinė apsauga yra galima, jei tai yra geografinės nuorodos, kurios nepatenka į atitinkamų Sąjungos teisės aktų taikymo sritį. Vis dėlto taip nėra kalbant apie kilmės vietos nuorodą „Porto“ arba „Port“, nes ji yra saugoma pagal Reglamentą Nr. 1234/2007.
- 69 *Bruichladdich* teigia, kad, be to, priešpriešinio apeliacinio skundo antrasis ir trečiasis pagrindai nepagrįsti.
- 70 Jos nuomone, Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad ginčijamu prekių ženklu nepažeidžiamos Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 1 ir 2 dalys. Taip pat yra pagrįstas Bendrojo Teismo vertinimas, susijęs su ginčijamu prekių ženklu pažymėtų prekių ir kilmės vietos nuoroda „Porto“ pažymėtų vynu nepainiojimu atitinkamoje visuomenėje.
- 71 Šiuo klausimu *Bruichladdich* nurodo, be kita ko, kad saugoma kilmės vietos nuoroda „Porto“ arba „Port“ suvokiama kaip nurodanti Portugalijos teritorijos dalį, t. y. regioną, kuriame yra gaminami su šia kilmės vietos nuoroda parduodami vynai. Tačiau ginčijamas prekių ženklas nurodo ne šį regioną, o vietą prie jūros, nes žodis „port“ yra angliškasis žodis, nurodantis pakrantėje esančią vietą, skirtą laivams priimti. Sudėtinio žymens PORT CHARLOTTE antrasis žymuo CHARLOTTE, kuris dėl savo dydžio ir skiriamąjo požymio yra dominuojantis elementas, iš karto aiškinamas kaip moters vardas. Todėl pirmasis žymuo, paprastai naudojamas įvairiems produktams, įskaitant alkoholinius gėrimus, tik apibūdina vietos rūšį.
- 72 Bet kuriuo atveju nagrinėjami produktai, būtent Porto vynas ir viskis, pakankamai skiriasi, be kita ko, savo ingredientais, skoniu ir stiprumu.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

- 73 Pirmiausia reikia išnagrinėti IVDP pateikto priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.

74 Šis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 38 ir 41 punktais, kuriuose Bendrasis Teismas konstatavo:

„38 <...> remiantis bendros žemės ūkio politikos bendro reguliavimo pagrindo idėja ir sistema (Reglamento Nr. 491/2009 1 konstatuojamoji dalis; šiuo klausimu pagal analogiją dėl Reglamento Nr. 510/2006 žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 107 ir paskesnius punktus), kiek tai susiję su Reglamento Nr. [1234/2007] taikymo sritimi, tikslios sąlygos ir šios apsaugos apimtis išimtinai nustatytos to paties reglamento 118m straipsnio 1 ir 2 dalyse.

<...>

41 Vadinasi, reikia daryti išvadą, kad, kalbant apie Reglamento Nr. [1234/2007] taikymo sritį, 118m straipsnio 1 ir 2 dalimis vienodai ir išimtinai reglamentuojamas tiek leidimas, tiek apribojimai ar net draudimas naudoti prekyboje Sąjungos teisės saugomas kilmės vietos nuorodas ir geografines nuorodas, todėl šiomis tiksliais aplinkybėmis Apeliacinė taryba neturėjo taikyti Portugalijos teisės normose konkrečiai nustatytų apsaugos sąlygų, dėl kurių vietos kilmės nuorodos „[P]orto“ arba „[P]ort“ buvo įtrauktos į duomenų bazę *E-Bacchus*.“

75 Priešingai, nei teigia IVDP, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, Reglamente Nr. 1234/2007 numatytai sistemai taikydamas principus, kuriuos Teisingumo Teismas suformulavo 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendime *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521), susijusius su Reglamente Nr. 510/2006 numatytos apsaugos sistemos vienodumu ir išimtinumu.

76 Žinoma, nors Reglamentu Nr. 1234/2007 nustatyta apsaugos sistema nėra tokia pati, kaip numatyta Reglamente Nr. 510/2006, Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai nuspręsti, kad šių dviejų sistemų pobūdis iš esmės yra tas pats, nes panašūs jų tikslai ir savybės, kaip savo išvados 63 punkte tai pažymėjo ir generalinis advokatas.

77 Siekiant išnagrinėti Reglamento Nr. 1234/2007 apsaugos sistemos tikslus, reikia remtis Reglamento Nr. 479/2008 konstatuojamosiomis dalimis, nes Reglamentu Nr. 491/2009, kuriuo iš dalies pakeistas ankstesnės redakcijos Reglamentas Nr. 1234/2007, į pastarąjį reglamentą tik įtrauktos nuostatos, susijusios su kilmės vietos nuorodomis ir geografinėmis nuorodomis vynu sektoriuje, nustatytos Reglamentu Nr. 479/2008.

78 Šiuo klausimu iš Reglamento Nr. 479/2008 konstatuojamųjų dalių matyti, kad jis, kaip ir Reglamentas Nr. 510/2006, buvo priimtas remiantis EB sutarties nuostatomis bendros žemės ūkio politikos srityje.

79 Kalbant apie šių teisės aktų tikslus, reikia pasakyti, jog šio reglamento 27 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad nagrinėjama apsaugos sistema siekiama sudaryti sąlygas vartotojams pasitelkiant saugomas kilmės vietos nuorodas ir geografines nuorodas nustatyti vadinamuosius rūšinius vynus. Šiuo tikslu toje pat konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad prašymus dėl šių geografinių nuorodų reikia nagrinėti laikantis Reglamente Nr. 510/2006 apibrėžtos Sąjungos horizontaliosios politikos maisto produktų kokybės, išskyrus vynus ir spiritinius gėrimus, srityje.

80 Be to, reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1234/2007 tikslai yra analogiški Reglamente Nr. 510/2006 numatytiems tikslams, kuriuos Teisingumo Teismas nurodė 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521) 110–113 punktuose. Tame sprendime Teisingumo Teismas pripažino, kad pagal Reglamentą Nr. 510/2006 registruota geografinė nuoroda suteikia vartotojams ja žymimų produktų kokybės garantiją.

81 Šiuo klausimu jis priminė, kad kilmės vietos nuorodomis taikomos pramoninės ir komercinės nuosavybės teisės. Taikytini teisės aktai apsaugo jas naudojančius asmenis nuo neteisėto trečiųjų asmenų, siekiančių pasipelnyti iš šių nuorodų įgytos reputacijos, naudojimosi šiomis nuorodomis. Šių

nuorodų tikslas – garantuoti, kad jomis žymimas produktas yra kilęs iš konkrečios geografinės vietovės ir turi tam tikrų specifinių savybių. Jos gali turėti gerą reputaciją tarp vartotojų ir būti pagrindinė jų naudojimo sąlygas atitinkančių gamintojų priemonė klientams pritraukti. Kilmės vietos nuorodų reputacija priklauso nuo to, kokias jas išsivaizduoja vartotojai. Šis įvaizdis iš esmės priklauso nuo produkto specifinių savybių ir apskritai nuo jo kokybės. Galiausiai produkto kokybė yra produkto reputacijos pagrindas. Vartotojo suvokimu, ryšys tarp gamintojų reputacijos ir produkto kokybės taip pat priklauso nuo jo įsitikinimo, kad su kilmės vietos nuoroda parduodami produktai yra autentiški (2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 110 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 82 Iš to išplaukia, kad Reglamentas Nr. 1234/2007 yra bendros žemės ūkio politikos priemonė, kuria iš esmės siekiama vartotojams užtikrinti, kad pagal šį reglamentą įregistruota geografinė nuoroda pažymėti žemės ūkio produktai dėl savo kilmės iš konkrečios geografinės srities turėtų tam tikras specifines savybes ir atitinkamai suteiktų kokybės garantiją, susijusią su jų geografinė kilmė, siekiant žemės ūkio subjektams, įdėjusiems realių pastangų gerinti kokybę, už tai gauti didesnes pajamas ir užkirsti kelią tretiesiems asmenims neteisėtai gauti naudos iš šių produktų turimos reputacijos, įgytos dėl jų kokybės (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 111 punktą).
- 83 Tačiau tuo atveju, jeigu valstybės narės galėtų leisti, kad gamintojai nacionalinėje teritorijoje naudotų vieną iš nuorodų ar ženklų, kuriuos Reglamento Nr. 1234/2007 8 straipsnyje leidžiama naudoti tik pagal šį reglamentą įregistruotiems pavadinimams, remdamiesi nacionaline apsauga, kurios reikalavimai galėtų būti mažesni, nei minėtu reglamentu keliami reikalavimai atitinkamiems produktams, būtų rizika, kad minėta kokybės garantija, kuri yra esminė Reglamentu Nr. 1234/2007 suteikiamos apsaugos funkcija, gali būti neužtikrinta. Tokios teisės suteikimas nacionaliniams gamintojams vidaus rinkoje gali pakenkti šiomis nuorodomis ar ženklais pažymėtų produktų gamintojų laisvos ir sąžiningos konkurencijos tikslui, ypač pažeisti teises, kurios turi būti suteiktos vien gamintojams, įdėjusiems realių pastangų gerinti kokybę tam, kad galėtų naudoti pagal šį reglamentą įregistruotą geografinę nuorodą (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 112 punktą).
- 84 Pavojus, kad gali būti pakenkta pagrindiniam Reglamento Nr. 1234/2007 tikslui – užtikrinti atitinkamų žemės ūkio produktų kokybę, yra dar didesnis atsižvelgiant į tai, kad, kitaip nei prekių ženklų srityje, Sąjungos teisės aktų leidėjas nėra nustatęs jokios geografinių nuorodų galimų nacionalinių apsaugos sistemų suderinimo priemonės (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 113 punktą).
- 85 Be to, reikia konstatuoti, kad Reglamente Nr. 1234/2007 numatytos apsaugos sistemos savybės yra analogiškos Reglamente Nr. 510/2006 nustatytoms apsaugos sistemos savybėms, nurodytoms 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521) 115 ir paskesniuose punktuose.
- 86 Pirma, kitaip nei kitos Sąjungos teisės pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsaugos sistemos, kaip antai Europos Sąjungos prekių ženklo sistema, numatyta Reglamente Nr. 207/2009, ir augalų veislių sistema, numatyta Reglamente Nr. 2100/94, Reglamentu Nr. 1234/2007 įtvirtinta kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų registracijos procedūra yra grindžiama atitinkamos valstybės narės ir Komisijos kompetencijos pasidalijimu, nes sprendimą įregistruoti pavadinimą Komisija gali priimti, tik jei atitinkama valstybė narė jai šiuo tikslu yra pateikusi paraišką, o tokia paraiška gali būti pateikta tik tuomet, jei valstybė narė patikrino jos pagrįstumą (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 116 punktą).

- 87 Taigi nacionalinės įregistravimo procedūros yra integruotos į Sąjungos lygmens sprendimų priėmimo procedūrą ir sudaro esminę jos dalį. Jos negali egzistuoti atskirai nuo Sąjungos apsaugos sistemos (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar, C-478/07*, EU:C:2009:521, 117 punktą).
- 88 Kalbant apie įregistravimo procedūrą, svarbi ir aplinkybė, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118f straipsnio 7 dalyje, kuri iš esmės sutampa su Reglamento Nr. 479/2008 38 straipsnio 7 dalimi, numatyta, kad valstybės narės gali suteikti tik laikiną nacionalinę apsaugą nuorodai, kol Komisija priims sprendimą dėl įregistravimo paraiškos (pagal analogiją dėl Reglamento Nr. 510/2006 5 straipsnio 6 dalies žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar, C-478/07*, EU:C:2009:521, 118 punktą).
- 89 Iš šios nuostatos išplaukia, kad pagal Reglamentą Nr. 1234/2007 įtvirtintą sistemą, kai valstybės narės turi kompetenciją priimti nors ir laikinus sprendimus nukrypdomos nuo šio reglamento nuostatų, ši kompetencija kyla iš aiškių taisyklių (pagal analogiją dėl Reglamento Nr. 510/2006 5 straipsnio 6 dalies žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar, C-478/07*, EU:C:2009:521, 119 punktą).
- 90 Be to, tokio pobūdžio nuostata būtų neveiksminga, jei valstybės narės galėtų išlaikyti savąias kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos sistemas, kaip jos suprantamos pagal reglamentus Nr. 1234/2007 ir 479/2008, ir paliktų jas galioti greta šiais reglamentais nustatytų sistemų (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar, C-478/07*, EU:C:2009:521, 120 punktą).
- 91 Antra, tokios apsaugos sistemos, kokia numatyta reglamentuose Nr. 1234/2007 ir 479/2008, išsamų pobūdį taip pat rodo pereinamojo laikotarpio nuostatos, skirtos esamiems nacionaliniams geografiniams pavadinimams, kokios yra kilmės vietos nuorodos „Porto“ arba „Port“ (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar, C-478/07*, EU:C:2009:521, 121 punktą).
- 92 Taigi Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnyje, kuris iš esmės sutampa su Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsniu, numatyta pereinamojo laikotarpio apsaugos sistema, sukurta siekiant teisinio saugumo sumetimais išlaikyti vidaus teisėje iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. jau saugotų vynu pavadinimų apsaugą. Ši pereinamojo laikotarpio apsaugos sistema, kaip tai matyti iš Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnio 1 dalies formuluotės, Sąjungos lygmeniu organizuojama pagal Reglamentą Nr. 1493/1999, automatiškai suteikiant apsaugą vynu pavadinimams, kurie jau buvo saugomi pagal, be kita ko, pastarąjį reglamentą (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Vengrija / Komisija, C-31/13 P*, EU:C:2014:70, 58 punktą).
- 93 Be to, Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnio 4 dalyje numatyta, kad iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisija gali savo iniciatyva panaikinti šią automatinę vynu pavadinimų apsaugą, jeigu jie neatitinka šio reglamento 118b straipsnyje nustatytų sąlygų.
- 94 Tačiau tokia esamų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų pereinamojo laikotarpio apsaugos sistema neturėtų prasmės, jei Reglamente Nr. 1234/2007 numatyta šių nuorodų apsaugos sistema būtų neišsami ir taip valstybės narės bet kuriuo atveju išlaikytų teisę taikyti šią nacionalinę apsaugą neribotą laikotarpį (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar, C-478/07*, EU:C:2009:521, 128 punktą).
- 95 Be to, nors Reglamento Nr. 479/2008 28 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad, „siekiant išsaugoti specifines vynu, kuriems suteikta kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda, kokybės savybes, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama šiuo požiūriu taikyti griežtesnes taisykles“, vis dėlto, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 74 punkte, ši konstatuojamoji dalis nurodo tik šio reglamento 28 straipsnį „Valstybių narių nustatytos griežtesnės taisyklės“, kuris susijęs tik su vynninkystės metodais.

- 96 Vadinas, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 38 ir 41 punktuose teisingai konstatavo, kad, kalbant apie Reglamentu Nr. 1234/2007 saugomas kilmės vietos nuorodas „Porto“ arba „Port“, šiuo reglamentu nustatyta vienoda ir išsami apsaugos sistema, todėl Apeliacinė taryba neturėjo taikyti atitinkamų Portugalijos teisės normų, dėl kurių šios kilmės vietos nuorodos buvo įtrauktos į duomenų bazę *E-Bacchus*.
- 97 Todėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo vienintelio pagrindo

- 98 Pagrindiniam apeliaciniam skundai pagrįsti nurodytu vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamente Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su šio reglamento 8 straipsnio 4 dalimi ir 53 straipsnio 2 dalies d punktu, pažeidimu, EUIPO ginčija skundžiamo sprendimo 44 punktą, kuriame Bendrasis Teismas konstatavo:

„Kalbant apie tariamai baigtinį apsaugos, suteiktos pagal Reglamento Nr. [1234/2007] 118m straipsnio 1 ir 2 dalis, kuri pripažinta Apeliacinės tarybos ir kuria rėmėsi [EUIPO], pobūdį, reikia nurodyti, kad nei iš Reglamento Nr. [1234/2007], nei iš Reglamento Nr. 207/2009 nuostatų nematyti, kad apsauga pagal pirmąjį reglamentą turi būti suprantama kaip išsami, nes ji negali būti papildyta kita apsaugos sistema, nepaisant pačios taikymo srities. Priešingai, iš vienareikšmės Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su jo 8 straipsnio 4 dalimi, formuluotės ir iš to paties reglamento 53 straipsnio 2 dalies d punkto formuluotės matyti, kad registracijos pripažinimo negaliojančia priežastys gali būti grindžiamos alternatyviai ar kumuliatyviai ankstesnėmis teisėmis, „vadovaujantis apsaugą reglamentuojančiais [Sajungos] arba nacionaliniais teisės aktais“. Vadinas, apsauga, suteikta kilmės vietos nuorodoms ir (saugomoms) geografinėms nuorodoms pagal Reglamentą Nr. [1234/2007], gali būti papildyta atitinkama nacionaline teise, pagal kurią suteikiama papildoma apsauga, su sąlyga, kad jos yra „ankstesnės teisės“, kaip tai suprantama pagal minėtas Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas.“

- 99 Atmetus priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą, darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai jis, remdamasis nuostatų, susijusių su Reglamente Nr. 510/2006 numatyta apsaugos sistema, išaiškinimu, kurį Teisingumo Teismas pateikė 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521)* 107 ir paskesniuose punktuose, skundžiamo sprendimo 38 ir 41 punktuose iš esmės konstatavo, kad kilmės vietos nuorodų „Porto“ ar „Port“ apsauga, kaip numatyta Reglamente Nr. 1234/2007 118m straipsnio 1 ir 2 dalyse, į šio reglamento taikymo sritį patenkančioms kilmės vietos nuorodoms yra vienoda ir išimtinė.
- 100 Reikia priminti, jog 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendime *Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521)* Teisingumo Teismas konstatavo, kad Reglamente Nr. 510/2006 numatytą kilmės vietos nuorodų apsaugos sistemą reikia aiškinti taip, kad ji yra ir vienoda, ir išsami.
- 101 Atsižvelgdamas į išsamų minėtos apsaugos sistemos pobūdį, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamentą Nr. 510/2006 reikia aiškinti taip, kad šis reglamentas draudžia taikyti dvi valstybes nares saistančiomis sutartimis numatytą apsaugos sistemą, pagal kurią pavadinimui, pripažįtamam vienos valstybės narės teisėje kaip sudarančiam kilmės vietos nuorodą, suteikiama apsauga kitoje valstybėje narėje, kurioje šią apsaugą reikalaujama faktiškai taikyti, nors šios kilmės vietos nuorodos nebuvo prašyta įregistruoti pagal minėtą reglamentą.
- 102 Be to, iš 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521)* negalima spręsti, kad Teisingumo Teismo nustatyta pasekmė, susijusi su Reglamente Nr. 510/2006 numatytos apsaugos sistemos išsamumu, neapima atvejo, kai nagrinėjama nacionalinės teisės sistema saugomai geografinė nuorodai ar kilmės vietos nuorodai suteikia „papildomą apsaugą“, t. y. didesnę ar aukštesnio lygio apsaugą, nei numatyta vien šiame reglamente.

- 103 Dėl šio sprendimo 83 ir 89–93 punktuose nurodytų priešasčių Reglamente Nr. 1234/2007 numatyta apsaugos sistema yra išsamė, todėl šiuo reglamentu draudžiama taikyti nacionalinę pagal šį reglamentą saugomų geografinių nuorodų apsaugos sistemą.
- 104 Tačiau skundžiamo sprendimo 44 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Reglamente Nr. 1234/2007 numatytos kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos nereikia suprasti kaip išsamios, t. y. tokios, kurios negalima papildyti kita apsaugos sistema, „nepaisant pačios taikymo srities“.
- 105 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad ginčas yra susijęs su prieš prekių ženklo PORT CHARLOTTE savininką pradėta prekių ženklo pripažinimo negaliojančia procedūra, nes šis prekių ženklas, be kita ko, pažeidžia Portugalijos teisėje kilmės vietos nuorodai „Porto“ arba „Port“ suteikiamą apsaugą.
- 106 Pažymėtina, kad ši kilmės vietos nuoroda akivaizdžiai patenka į paties Reglamento Nr. 1234/2007 taikymo sritį, nes tai yra geografinė nuoroda, suteikiama tam tikros rūšies vynui, įregistruota ir saugoma pagal šį reglamentą.
- 107 Nors Reglamente Nr. 1234/2007 iš esmės nedraudžiama pagal nacionalinę teisę suteikti apsaugą „paprastai geografinės kilmės nuorodai“, t. y. pavadinimui, kurio atveju nėra tiesioginio ryšio tarp, viena vertus, tam tikros produkto kokybės, reputacijos ar kitokios jo savybės ir, kita vertus, konkrečios jo geografinės kilmės ir kuris dėl to nepatenka į Reglamento Nr. 1234/2007 taikymo sritį (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 73 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), taip nėra tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, ginčas yra susijęs su vynui suteikta kilmės vietos nuoroda, kuri patenka į šio reglamento taikymo sritį.
- 108 Vadinas, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 44 punkte nusprendė, kad apsauga, suteikta saugomoms kilmės vietos nuorodoms ir geografinėms nuorodoms pagal Reglamentą Nr. 1234/2007, „gali būti papildyta atitinkama nacionaline teise, pagal kurią suteikiama papildoma apsauga“, su sąlyga, kad jos yra „ankstesnės teisės“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punktą, siejamą su šio reglamento 8 straipsnio 4 dalimi ir 53 straipsnio 2 dalies d punktu.
- 109 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pagrindinio apeliacinio skundo vienintelį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo

- 110 Priešpriešinio apeliacinio skundo antruoju pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio, kuriame numatyta, kad atitinkamos kilmės vietos nuorodos yra saugomos nuo bet kokio tiesioginio ar netiesioginio komercinio naudojimo, net ir kalbant apie nepanašius gaminius, jei taip išnaudojama šių nuorodų reputacija, pažeidimu, IVDP kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamo sprendimo 72 punkte konstatavus, jog Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad ginčijamame prekių ženkle, t. y. žymenyje PORT CHARLOTTE, „nenaudojama“ kilmės vietos nuoroda „Porto“ ar „Port“ ir „neatkuriamas jos įvaizdis“.
- 111 Šis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 70 ir 71 punktuose nurodytais motyvais, kurie suformuluoti taip:

„70 Šiuo klausimu, pirma, reikia nurodyti, kad saugoma kilmės vietos nuoroda, kuri priklauso ieškovei ir yra įrašyta į duomenų bazę *E-Bacchus*, apima pavadinimus „Oporto“, „Portvin“, „Portwein“, „Portwijn“, „Vin de porto“ (Porto vynas), „Port Wine“, „Port“, „Vinho do porto“ ir „Porto“. Taigi, tai yra pavadinimai skirtingomis kalbomis, kurie sudaryti arba iš dviejų elementų, t. y. žodžių „port“ arba „porto“ ir „vynas“, arba iš vieno elemento, t. y. „oporto“ arba „porto“. Antra, kaip teigia

[EUIPO], reikia atsižvelgti į tai, kad ginčijamas prekių ženklas taip pat sudarytas iš žodžių junginio, apimančio du elementus, t. y. „port“ ir „charlotte“, kuris, kitaip nei žodžių junginys „port wine“, turi būti suprantamas kaip sudarantis loginį ir konceptualų vienetą <...>

- 71 Kitaip nei žodžių junginys, susijęs su nagrinėjama saugoma kilmės vietos nuoroda, žodžių junginys, susijęs su ginčijamu prekių ženklu, aiškiai nurodo ne vyną, bet moterišką vardą Charlotte (Šarlotė), tiesiogiai susietą su elementu „port“, kurio pirmoji reikšmė daugeliu Europos kalbų, įskaitant anglų ir portugalų kalbas, yra uostas, t. y. vieta ant jūros ar upės kranto. Todėl, kaip [ginčijamo] sprendimo 24 punkte teisingai nurodė Apeliacinė taryba, atitinkama visuomenė visą žymenį PORT CHARLOTTE kaip loginį ir konceptualų vienetą supras kaip žymintį uostą, pavadintą asmenvardžiu Charlotte, ir tiesiogiai jo nesies su [kilmės vietos] nuoroda „[P]orto“ arba „[P]ort“ arba Porto vynu. Kaip teigia [*Bruichladdich*], juo labiau taip yra dėl to, kad žodis „charlotte“ yra pagrindinis ir labiausiai skiriamasis ginčijamo prekių ženklo elementas, kuris iš karto pritraukia atitinkamos visuomenės dėmesį. Ji suvoks elementą „port“ ne kaip skiriamąjį ar atsiejamą nuo žodžio „charlotte“, bet kaip su minėtu žodžiu tiesiogiai susijusį apibūdinimą, kuris perduoda informaciją, jog ginčijamame prekių ženkle nurodoma vietovė, esanti ant upės kranto arba pakrantėje. Šis vertinimas taikytinas visiems vidutiniams Sąjungos vartotojams, kurie turi bent pagrindinių anglų arba vienos iš romanų kalbų žinių.“
- 112 Kaip nurodė IVDP, portugalų kalboje nėra žodžio „port“. Be to, uostui, t. y. prie jūros ar upės kranto esančiai vietai, apibūdinti vartojamas žodis „porto“. Iš to darytina išvada, kad šiuo konkrečiu aspektu Bendrasis Teismas padarė akivaizdžią faktinę klaidą.
- 113 Vis dėlto apskritai Bendrojo Teismo vertinimas, pagal kurį atitinkama visuomenė, t. y. vidutinis Sąjungos vartotojas, turintis bent anglų kalbos arba kurios nors romanų kalbos pradmenis, žymenį PORT CHARLOTTE supras kaip žymintį uostą, pavadintą asmenvardžiu Charlotte, ir tiesiogiai jo nesies su kilmės vietos nuoroda „Porto“ arba „Port“ arba Porto vynu, yra faktinė ir pati savaime, IVDP neįrodžius akivaizdaus įrodymų iškraipymo, galinčio paveikti šį vertinimą, negali būti tikrinama apeliacinėje instancijoje.
- 114 Šis vertinimas taip pat nėra grindžiamas neteisingu Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkte esančios frazės „nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nebūtų naudojamas komerciškai“ aiškinimu.
- 115 Iš tiesų pagal Reglamentą Nr. 1234/2007 saugomo pavadinimo, kaip antai kilmės vietos nuorodos „port“, įtraukimo į prekių ženklą negalima laikyti šios kilmės vietos nuorodos reputacijos išnaudojimu, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį, jeigu įtraukus šį pavadinimą į prekių ženklą atitinkama visuomenė nesieja šio prekių ženklo ar prekių, kurioms jis įregistruotas, su atitinkama kilmės vietos nuoroda arba vyno produktu, dėl kurio jis yra saugomas.
- 116 Šioje byloje Bendrasis Teismas, atlikęs nepriklausomą faktinių aplinkybių vertinimą, skundžiamo sprendimo 71 ir 76 punktuose konstatavo, jog dėl to, kad žymenį PORT CHARLOTTE sudaro žodis „port“ ir vardas Charlotte, atitinkama visuomenė jį suvoks kaip loginį ir konceptualų vienetą, žymintį uostą, t. y. vietą ant jūros ar upės kranto, su kuriuo yra siejamas vardas, o jis yra svarbiausias ir didžiausią skiriamąjį požymį turintis ginčijamo prekių ženklo elementas. Kaip nusprendė Bendrasis Teismas, atitinkama visuomenė šiame žymenyje neišvelgs geografinės nuorodos į Porto vyną, kuriam skirta nagrinėjama kilmės vietos nuoroda.
- 117 Remdamasis šiuo faktinių aplinkybių vertinimu, Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, galėjo nuspręsti, kad Apeliacinė taryba padarė pagrįstą išvadą, jog negalima teigti, kad ginčijamame prekių ženkle buvo naudojama kilmės vietos nuoroda „Porto“ arba „Port“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį.

- 118 Net jei skundžiamo sprendimo 72 punkte Bendrasis Teismas suklydo sakydamas, kad ginčijamu prekių ženklui neatkuriamas šios kilmės vietos nuorodos įvaizdis, savo motyvavimą grįsdamas Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies a punktu, nors įvaizdžio atkūrimui taikomas šios nuostatos b punktas, ši klaida neturi įtakos Bendrojo Teismo sprendimui atmesti kaltinimą, susijusį su minėto reglamento 118m straipsnio 2 dalies a punkto ii papunkčio pažeidimu.
- 119 Todėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

- 120 Priešpriešinio apeliacinio skundo trečiuoju pagrindu IVDP teigia, kad Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 75 punkte konstatuodamas, kad viskiui įregistruoto ginčijamo prekių ženklo PORT CHARLOTTE naudojimas nereiškia kilmės vietos nuorodos „Porto“ arba „Port“ „netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio atkūrimo“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punktą, pažeidė šią nuostatą.
- 121 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 76 punkte pirmiausia priminė Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su sąvoka „įvaizdžio atkūrimas“, vartojama Sąjungos teisės aktuose, susijusiuose su kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsauga.
- 122 Remiantis šia jurisprudencija sąvoka „įvaizdžio atkūrimas“ apima tokį atvejį, kai gaminiui pavadinti vartojamame termine yra saugomos nuorodos dalis, todėl vartotojas, susidūręs su gaminio pavadinimu, gali išsivaizduoti prekę, kuriai suteikta nuoroda (kiek tai susiję su 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008, p. 16) 16 straipsnio b punkto nuostata, kuri visais atžvilgiais sutampa su Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punkto nuostata, žr., be kita ko, 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 123 Be to, įvaizdžio apie gaminį atkūrimas galimas ir tokiu atveju, kai nėra galimybės supainioti atitinkamų gaminių; visų pirma svarbu tai, kad visuomenė gaminio nesietų su tam tikra kilme ir kad veiklos vykdytojas negalėtų turėti nepagrįstos naudos iš atitinkamos saugomos geografinės nuorodos reputacijos (žr., be kita ko, 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 45 punktą).
- 124 Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, taikė esminį iš šios jurisprudencijos kylantį kriterijų, skundžiamo sprendimo 76 punkte nusprendęs, kad „dėl šio sprendimo 71 punkte nurodytų priešasčių, net jei žodis „port“ yra ginčijamo prekių ženklo dalis, vidutinis vartotojas, net darant prielaidą, kad jis portugalų kilmės ar moka portugalų kalbą, matydamas viską, pažymėtą šiuo prekių ženklu, šio prekių ženklo nesies su Porto vynu, kuris saugomas nagrinėjamos kilmės vietos nuorodos.
- 125 Tame pačiame 76 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad šis vertinimas patvirtinamas nemažais skirtumais tarp atitinkamų Porto vyno ir viskio charakteristikų, susijusių su ingredientais, stiprumu ir skoniu, kurias labai gerai žino vidutinis vartotojas ir kurias ginčijamo sprendimo 20 ir 34 punktuose teisingai priminė Apeliacinė taryba.
- 126 Kadangi skundžiamo sprendimo 76 punkte pateikti Bendrojo Teismo vertinimai yra faktinio pobūdžio ir kadangi IVDP neįrodė, kad Bendrasis Teismas kaip nors iškreipė įrodymus, šių vertinimų negalima kvestionuoti apeliacinėje instancijoje dar ir todėl, kad jie grindžiami teisingu sąvokos „įvaizdžio atkūrimas“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies b punktą, aiškinimu.
- 127 Taigi reikia atmesti priešpriešinio apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą.

128 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia patenkinti pagrindinį apeliacinį skundą ir atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą. Todėl skundžiamą sprendimą reikia panaikinti.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

129 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas, Teisingumo Teismas gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

130 Kadangi šioje bylos stadijoje tai galima daryti, Teisingumo Teismas nusprendžia, kad reikia priimti galutinį sprendimą dėl Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio.

131 Iš tiesų skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visus pagrindus, pateiktus siekiant pagrįsti jame pareikštą ieškinį, išskyrus trečiąjį pagrindą, susijusį su tuo, kad Apeliacinė taryba suklydo, kai nusprendė, kad vynu kilmės vietos nuorodų apsauga reglamentuojama tik Reglamentu Nr. 1234/2007, o ne šiuo reglamentu ir nacionalinės teisės aktais, ir ketvirtojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su šio reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, pažeidimu, nes Apeliacinė taryba netaikė reikšmingų Portugalijos teisės normų.

132 Šiame sprendime Teisingumo Teismas, pirma, patenkino pagrindinį apeliacinį skundą, pareikštą dėl skundžiamo sprendimo, tiek, kiek skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas pripažino pagrįstais ieškinio trečiąjį pagrindą ir ketvirtojo pagrindo pirmą dalį, ir, antra, atmetė priešpriešinį apeliacinį skundą, pareikštą dėl to, kad Bendrasis Teismas atmetė ketvirtojo pagrindo antrą dalį, susijusią su Reglamento Nr. 1234/2007 118m straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Apeliacinė taryba suklydo, kai nusprendė, kad ginčijamo prekių ženklo registracija ar naudojimas nereiškė kilmės vietos nuorodos „Porto“ arba „Port“ naudojimo ar įvaizdžio atkūrimo, todėl nereikėjo tikrinti šios kilmės vietos nuorodos gero vardo.

133 Iš to darytina išvada, kad visi pagrindai, pateikti Bendrajame Teisme pareikštam ieškiniui dėl ginčijamo sprendimo pagrįsti, turi būti atmesti.

134 Todėl reikia atmesti visą Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį ir nereikia jam grąžinti bylos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

135 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

136 Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

137 Šioje byloje Teisingumo Teismui patenkinus EUIPO apeliacinį skundą ir atmetus IVDP priešpriešinį apeliacinį skundą, IVDP Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio pagrindai buvo atmesti.

138 Kadangi EUIPO ir *Bruichladdich* reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš IVDP, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, kurias abiejose instancijose patyrė EUIPO ir *Bruichladdich*.

139 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taip pat taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, įstojusios į bylą Portugalijos Respublika ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Panaikinti 2015 m. lapkričio 18 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto / VRDT – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE)* (T-659/14, EU:T:2015:863).
2. Atmesti *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP* ieškinį byloje T-659/14 dėl 2014 m. liepos 8 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (Prekių ženklai ir dizainas) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 946/2013-4).
3. Priteisti iš *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP* bylinėjimosi išlaidas, kurias Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) ir *Bruichladdich Distillery Co. Ltd* patyrė abiejose instancijose.
4. Portugalijos Respublika ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.